

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 307

*, 19.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД в закрито заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

като разгледа докладваното от Николай Грънчаров Гражданско дело № 20231200100509 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе в предвид следното:

Делото е образувано въз основа на предявен пред съда иск от ***, с идентификационен № *, със седалище и адрес на управление в ***, представлявано от адв. „Е. В. Р., срещу В. В. Й., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, действаща чрез нейната майка и законен представител: Е. И. М., ЕГН *****.

Сочи се с ИМ, че е предявен от *** осъдителен иск срещу В. В. Й., представлявана от нейната майка и законен представител- Е. И. М., в качеството и на единствената наследница по закон на В. Й. Т., ЕГН *****, б.ж. на *, поч. на *г., като претендираната сума от 170 306.53евро, съставлява дължими разходи за лечение и медицински услуги, предоставени от *** на наследодателят на ищцата- В. Й. Т., през 2017г.

С исковата молба са наведени следните фактически твърдения:

Сочи се че през 2017г., В. Й. Т. е постъпил за лечение в Университетската клиника на * за извършване алогенна трансплантация на хемопоеични клетки от родителите му. Твърди се от ищцовата страна, че по време на престоя в болницата на В. Й. Т. са предоставени следните услуги и е извършено следното лечение: клинично обслужване, хематология, консултация за изкуствено хранене и лекарства на стойност 895.00 евро; осигурена е самостоятелна стая на пациента /стая № А 854/ на стойност 3,350.00 евро; извършени са лабораторни изследвания на амилаза- кръв, билирубин, креатинин- кръв, алкална фосфатаза, гама- глутамилтранспептидаза; йонограма на кръвта; лактат- дехидрогеназа; магнезий-прокалцитонин с реактивен протеин и урея- кръв на обща стойност 1,195.00евро.

Допълнително са проведени и следните лабораторни изследвания: хематология, концентрат хемматити, свободни от левкоцити, плазмена хемограма и кръстосани проби на стойност 629.92 евро; микробиология- антиген; вирусен товар- цитомегаловирус; вирусен товар- Епстийн бар вирус; посявка за дихателене секрет и бактериологична; посявка за изпражнения /копрокултури/; посявка кръв, бактериологична /хемокултури/; токсин на обща

стойност 855.00 евро и радиология- ехография на корем и КАТ на корем- 570.00 евро, за които процедури и услуги на В. Й. Т. е издадена *фактура № 13/P-1700029933 от 05.06.2017 за 19,381.56 Евро.*

Сочи се с ИМ че на дата 15.06.2017г. на В. Й. Т. е издадена втора *фактура № 13/P170032480 от 15.06.2017г. за 8,044.54 Евро* за следните процедури и лекарства: химиотерапия на стойност 75.00 евро; лабораторни изследвания на 195.00 евро; лабораторни изследвания за плазмена хемограма- 45.00 евро и материали и медикаменти по описа на стойност 7,229.54 евро.

Твърди се от фактическа страна, че на дата 25.08.2017г., на В. Й. Т. е издадена *фактура № 13/P170045127 за сумата от 135,035 евро*, представляваща дължимо възнаграждение за осъществена алогенна трансплантация на хемопоеични клетки от родители в периода 16.07.2017г.- 10.08.2017г., а на дата 18.10.2017г. на В. Т. е издадена *фактура № 13/P170055906 за 7.728.40 евро*, за химиотерапия на стойност 75.00 евро и меатериали и медикаменти за 7.728.40 евро.

Сочи се с ИМ, че на дата 10.11.2017г. за осъществени медицински услуги и медикаменти е издадена *фактура № 13/P170060762 за общо 24,488.10 евро* за периода от 03.11.2017г.-*г. за: такси за текущи сведения нефрология, клинично обслужване „интензивен сектор“, текущи сведения пулмология- 1,716.00 евро; обслужване по кръвна терапия на кръвна банка, включваща само разходи за манипулация- 5,370.32 евро; лабораторни изследвания на стойност 8 011.50 евро; лабораторни изследвания на стойност 1,780.00 евро; лабораторни изследвания на стойност 1,361.00 евро; радиология - рентген в легнало положение- 964.00 евро; равновесен и киселинни основи за 781.00 евро, престой в клиника- интензивен сектор- 4,290.00 евро и медикаментозна терапия на стойност 4,214.28 евро. Общата стойност на дължимите суми по фактури е била *194,752.60 евро*, като по някои от тях има извършвани частични плащания. За съжаление, на дата *г. в 15:03 часа местно време- В. Й. Т. е починал, но преди това- приживе на дата 05.10.2017г. е подписал документ, с който изрично признава съществуването на задължения по фактури както следва: по фактура 13/P-1700029933 от 05.06.2017г. за 19,381.56 Евро- оставащи дължими 12,940.15 евро; по фактура 13/P170032480 от 15.06.2017 за 8,044.54 Евро- оставащи дължими 8,044.54 евро; по фактура №13/П 170036706 от 05.07.2017- 10,003.40 евро /впоследствие тази конкретна фактура е била погасена/. По фактура № 13/P170036707 от 05.07.2017- оставащи дължими 3,075.00 евро /впоследствие и тази фактура е била платена/; по фактура- 13/P170043321 от 14.08.2017- 6,843.44 евро /впоследствие и тази фактура е била платена/; по фактура № 13/P170045127 за сумата от 135,035 евро- оставащи дължими 13,035.00 евро. Поради извършваните плащания от длъжника В. Т. на дата 23.10.2017г., В. Й. Т. е подписал ново признание на задължения, в което писмено е потвърдил, че дължи 12,940.15 евро по фактура № 13/P- 1700029933 от 05.06.2017; 8,044.54 евро по фактура № 13/P170032480 от 15.06.2017; 6,483.44 евро по фактура № 13/P170043321 от 14.08.2017; 135,035.00 евро по фактура № 13/P/170045127 от 25.08.2017 и 7,803.00 евро по фактура № 13/P170055906- общо.

Поддържа се от ищцовата страна, че с настъпване на смъртта на В. Й. Т., наследството му

като съвкупност от права и задължения е преминала върху неговите наследници по закон, като в настоящия случай г-н В. Т. има един наследник по закон - В. В. Й., ЕГН *****, като видно от Решение № 5404 от 06.06.2018 по гр.д. № 1109/2018г. на РС Благоевград е, че ответницата по настоящия иск е приела наследството на покойния си баща по опис. В решението за приемане на наследство по опис е посочено, че наследството се състои само от един недвижим имот, но ищцовото дружество твърди, че част от наследството на В. Й. Т. са и 500 /петстотин/ дружествени дяла всеки с номинал от 10 /десет/ лева в * „****“ ЕИК: ***, които не са посочени от молителя в производството по приемане на наследство по опис поради опитите на семейството на В. Й. Т. да укрие активите от наследството му от неговите кредитори.

Твърди се с ИМ, че след подписване на признанието на дълг от 23.10.2017г. и в деня на смъртта му, но след настъпването и в 15:03 часа местно испанско време и преди отразяването и в българските регистри на населението- братът на г-н В. Т.- А. Й. Т., към онзи момент *** от управляващата партия „ГЕРБ“, въз основа на издадено пълномощно с нотариално удостоверен подпис /не и съдържание/, в 17:05 часа на *г. е прехвърлил притежаваните от В. Й. Т. 500 /петстотин/ дружествени дяла, всеки с номинал от 10 /десет/ лева, в * „****“ ЕИК: *** на себе си.

Твърди се с ИМ, че в последствие, на 22.02.2018г., А. Й. Т. е прехвърлил 500 /петстотин/ дружествени дяла всеки с номинал от 10 /десет/ лева в * „****“ ЕИК: *** на лицето Л. Л. М., която пък на дата 12.12.2019г. ги е прехвърлила на Е. И. М.- майка и законен представител на единственото дете и наследник по закон на В. Й. Т.- В. В. Й.. С извършените три прехвърляния на дружествени дялове, семейството на В. Й. Т. са целялия въпросните дялове да преминат в патримониума на майката на неговия единствен наследник по закон, за да не отговаря наследника- В. Й. за дължимите от баща и 170,306.53 евро или поне сумата да не може да бъде събрана от имуществото и.

Сочи се с ИМ, че за да бъде установено, че дружествените дялове от капитала на „****“ *, ЕИК: *** не са били прехвърлени от В. Й. Т. на А. Й. Т. и респ. са част от имуществото на наследника на В. Т.- ответницата В. В. Й., ищцовото дружество е предявило искове за нищожност на трите договора за покупко- продажба, като е образувано гр.д. № 1698/2021г. на РС- Благоевград.

При така наведените фактически твърдения, навеждат се правни доводи, че за ищцовото дружество е налице правен интерес от предявяване на настоящия осъдителен иск срещу наследницата на В. Й. Т.- В. В. Й., за осъждането и да заплати дължимите от баща и 170,306.53 Евро за медицински услуги и лекарства, свързани с извършването на алогенна трансплантация на хемопоеични клетки от родители за периода юни 2017г.- ноември 2017г.. В. В. Й. е единствен наследник по закон на баща си и е приела наследството му по опис видно от приложеното решение № 5404 от 06.06.2018г. на РС Благоевград.

Същевременно, от приложената искова молба и протокол по гр.д. № 1698/2021г., 7 с-в на РС Благоевград се установява, че понастоящем е висящо и друго гражданско дело, за да бъде установено, че 500 /петстотин/ дружествени дяла, всеки с номинал от 10 /десет/ лева в *

„****“ ЕИК: *** са част от наследствената маса на имуществото на В. Й. Т., затова и наследникът не отговаря само до посочената в решението на РС- Благоевград стойност на данъчната оценка на правото на собственост на недвижимия имот на баща си.

Поддържа се от ищцовата страна, че медицинските услуги и медикаментите са приложени на В. Й. Т. през периода юни- ноември 2017г., като наследодателят на ответницата е подписал две изрични признания на дълга от 05.10.2017г. и 23.10.2017г., с което не само е признал дължимостта на сумата от 170,306.53 евро, но е и прекъснал общата петгодишна погасителна давност по арг. от чл. 116, б. „а“ от ЗЗД.

Въз основа на изложеното иска се от съда да постанови решение, с което да осъди В. В. Й., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, представлявана от майка си и неин законен представител Е. И. М., ЕГН *****, в качеството и на единствен наследник по закон на В. Й. Т., ЕГН *****, бивш жител на *, починал на *г., да заплати на ***, с идентификационен № * със седалище и адрес на управление в * (*, *) ***, представлявано от Адвокат Е. В. Р., сумата от 170,306.53 евро/сто и седемдесет хиляди триста и шест евро и петдесет и три евроцента/, представляваща дължими разходи за медицински услуги и лекарства, свързани с извършването на алогенна трансплантация на хемопоеитични клетки от родители, за периода юни 2017г.- ноември 2017г. на В. Й. Т., ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на дължимото.

Претендират се на основание чл. 78 ал. 1, във вр. чл. 81 ГПК, разноските на ищеца пред настоящата съдебна инстанция.

С исковата молба са представени писмени доказателства.

В срока по чл. 131 ал.1 от ГПК, по делото е депозиран писмен отговор от ответната страна- В. В. Й., действаща чрез законния си представител- Е. И. М., като се изказва становище че предявения иск е неоснователен.

Направено е възражение от ответната страна за отвод за местна подсъдност, при предявяването на иска, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 106 от ГПК, искове срещу малолетни или поставени под пълно запрещение се предявяват пред съда по постоянния адрес на техния законен представител. Доколкото в настоящия случай постоянният адрес на Е. И. М. /законен представител на малолетната В. В. Й./ е в *, то излагат се с писмения отговор на ИМ доводи, че предявеният иск, като се вземе предвид и цената на иска, определяща родово компетентния съд, следва да бъде разгледан от Окръжен съд - Благоевград.

Възражението за неспазване правилата на чл. 106 от ГПК във връзка с местната подсъдност за разглеждане на предявения осъдителен иск е уважено от съда, като с Определение № 2252 от 21.02.2023г., производството по гр.д. № 9765/2022г. по описа на СГС, е било прекратено и препратено по подсъдност на ОС Благоевград, където е образувано настоящото гр.д. № 509/2023г. по описа на ОС Благоевград.

С писмения отговор на ответника, оспорва се редовността на ИМ. Поддържа се че същата е

нередовна като несъответстваща на изискванията на чл. 127 ал. 1 т. 4 от ГПК - липсва изложение на обстоятелствата, на които се основава искът, като се възразява че липсва посочване на правнорелевантните факти по иска.

С писмения отговор по реда на чл. 131 от ГПК, оспорва се иска предявеният срещу В. В. Й., ЕГН *****, като неоснователен, като на първо място, оспорва признаването за дължимостта на претендираните суми от страна на починалия В. Й. Т.. Оспорват се твърденията на ищцовото дружество, на 05.10.2017г. наследодателят на ответницата е подписал документ, с който изрично признава съществуването на задължения по подробно посочени в исковата молба фактури. Оспорва се също, че на 23.10.2017г. В. Й. Т. е подписал ново признание на задължения, в което писмено е потвърдил, че дължи 12 940,15 евро по Фактура №13/P-1700029933 от 05.06.2017г.; 8044,54 евро по Фактура №13/P170032480 от 15.06.2017г.; 6483,44 евро по Фактура №13/P170043321 от 14.08.2017г.; 135 035,00 евро по Фактура №13/P/170045127 от 25.08.2017г. и 7 803,00 евро по Фактура №13/P 170055906. Оспорва се автентичността на подписания документ, като се възразява че подписът положен, под посочените признания, не е на В. Т..

Алтернативно поддържа се възражение, че ако се установи че подписът под двата документа е на В. Й. Т., то следва да се съобрази, че същият е бил във влошено здравословно състояние, предвид напредналото му заболяване и настъпилата, скоро след посочените признания /15 дни след второто/, смърт, поради което се поддържа от ответната страна, че В. Й. Т. не е могъл да разбира свойството и значението на своите действия, както и да ръководи постъпките си, поради което не е изявил правно валидната си воля за извършеното признаване на дълга. С оглед посоченото наведени са правни доводи от ответника, че признанията, извършени от В. Й. Т. на 05.10.2017г. и 23.10.2017г., с които същият изрично признава съществуването на задължения, подробно посочени в исковата молба, *са недействителни*.

С писмения отговор на ИМ, поддържа се от ответника че ако съдът приеме, че наследодателят дължи на ищцовото дружество сума, в размер на 170 306,53 евро то следва да се съобрази следното:

Безспорен се явява фактът, че В. В. Й. е единствен наследник по закон на В. Й. Т., ЕГН *****, бивш жител на *, починал на *г. С настъпване на смъртта на г-н Т., наследството му, като съвкупност от права и задължения, е преминало върху неговите наследници по закон.

Видно от Решение №5404 от 06.06.2018г. по гр.д. №1109/2018г., по описа на Районен съд-Благоевград, ответницата е приела наследството по опис. В решението за приемане на наследството по опис е посочено, че наследството се състои от един недвижим имот.

Приемането на наследството по опис, установено в разпоредбата на чл. 61, ал. 2 от ЗН, има защитна функция - да ограничи отговорността на недееспособните лица за задължения на неговия наследодател до размера на полученото наследство, поради което В. Й. отговаря за задълженията на своя наследодател, само до размера на полученото наследство.

Постоянна и непротиворечива е съдебната практика по въпроса, че за да се ангажира отговорността на наследниците на починало лице за негови задължения е необходимо те да са приели наследството. Член 48, изр.първо от ЗН изрично постановява, че наследството се придобива с приемането му, като начините за приемане са посочени в закона -чл. 49, чл. 51 ЗН. Съгласно разпоредбата на чл. 61 ал. 2 от Закона за наследството (ЗН), недееспособните, държавата и обществените организации приемат наследството само по опис. От защитния характер на нормата на чл. 61 ал. 2 ЗН следва извода, че недееспособния не губи наследственото си качество с неприемането на наследството по опис. Целта на приемането на наследството по опис е да гарантира, че недееспособният, в случая малолетният наследник, няма да бъде увреден, ако пасивите на наследството превишават неговите активи. Неговото правно действие е да ограничи отговорността на недееспособния до размера на полученото наследство. Докато са недееспособни, наследниците приемат наследството само по опис, като могат да извършат това и след изтичане на предвидения тримесечен срок. Обратното би означавало недееспособните да бъдат лишени от защита, която законът им предоставя и по отношение на кредиторите на наследството, което е недопустимо. В същия смисъл са и следните съдебни актове: Решение №165/16.09.2013 год. по т.д. №1057/2011 г. на ВКС, II ТО; Решение №149/12.10.2017 г. по гр.д. №5526/2016 г. на ВКС, I ГО, както и Решение №962/26.07.2018 г. по т.д. №1632/2016 г. на ВКС, II ТО.

Поддържа се с отговора на ИМ, че ако се окаже, че наследството е обременено с повече дългове, отколкото с права, но дори и да не е извършен опис, отговорността на недееспособния за задълженията на наследодателя до размера на прието наследство остава ограничена и не може да надхвърли размера на полученото имущество - ако не е съставен опис, такъв може да се състави допълнително, включително и по време на принудителното изпълнение /така и Определение № 327 от 25.03.2016 г. по гр. д. N° 871 /2016 г. на Върховен касационен съд, 3- то гр. отд/

С оглед на изложените правни съображения, от ответната страна се оспорват като неоснователни твърденията, наведени с исковата молба, че ответницата следва да отговаря за задълженията на своята наследодател, в пълен размер, а именно- 170 306,53 евро, представляваща дължими разходи за медицински услуги и лекарства, свързани с извършването на алогенна трансплантация на хемопоеични клетки от родители, за периода юни 2017- ноември 2017г. на В. Й. Т..

Оспорват се с отговора на ИМ твърденията на процесуалният представител на ищцовото дружество- че част от наследството на В. Т. са и 500 /петстотин/ дружествени дяла, всеки с номинал от 10 /десет/ лева, т.е. с обща номинална стойност от 5000,00 /пет хиляди/ лева, в капитала на дружеството „****“, ЕИК ***, които не са били посочени от молителя, в производството по приемане на наследството по опис. В исковата молба е посочено, че всичко това е направено от семейството на наследодателя, с цел укриване активите на наследството от кредиторите. Тези твърдения на ищеца се оспорват като неоснователни, необосновани и неотговарящи на обективната действителност.

Излага се становище от ответника, че интересът на ответницата от съзнателно невписване на

имууществено право е изключен, тъй като същото е било погасено на *г.

Поддържа се, че на *г. А. Й. Т., въз основа на пълномощно, с нотариална заверка на подписа, е прехвърлил притежаваните от В. Й. Т., 500 /петстотин/ дружествени дяла, всеки с номинал от 10 /десет/ лева в дружеството „****“, на себе си. Впоследствие, на 22.02.2018г. /три месеца по-късно/, А. Й. Т. е прехвърлил посочените дялове на лицето Л. Л. М., която пък на 12.12.2019г. /почти две години по-късно/ ги е прехвърлила на Е. И. М.- майка и законен представител на В. Й. С оглед посоченото, може да се достигне до категоричен извод, че *процесните дружествени дялове не са част от наследственото имуществено на В. Т.* и няма как да бъдат посочени от молителя в производството по приемане на наследството.

Същевременно поддържа се от ответната страна, че ищцовото дружество само посочва в исковата молба, че макар и прехвърлени в деня на смъртта на наследодателя, дружествените дялове са прехвърлени преди отразяването ѝ в българските регистри на населението, т.е. за прехвърлителя няма как да е било известно, че е настъпила смъртта на упълномощителя, с оглед което, становището на ответника е че прехвърлянето е извършено законосъобразно и са настъпили законовите последици от сделката. Още повече, че изготвеното пълномощно, с нотариална заверка на подписа на В. Т. е от 22.05.2016г. /повече от година преди да почине/, т.е. същото не е съставено единствено за целите на производството по приемане на наследството.

Поддържа се, че по настоящото дело са ирелевантни доводите на ищцовото дружество, че същото е предявило искове за нищожност на трите договора за покупко-продажба, като е образувано гр.д. № 1698/2021г., по описа на Районен съд- Благоевград, доколкото към настоящия момент няма произнасяне по същото, т.е. не е налице влязъл в сила акт, прогласяващ нищожността на тези договори.

С оглед всичко изложено от фактическа и правна страна с писмения отговор на ИМ, иска се от съда да постанови Решение, с което да отхвърли предявената срещу малолетната ответница искова претенция, като неоснователна и недоказана.

Иска се съобразно решението съдът да присъди в полза на ответника, сторените по делото разноски.

Съдът на основание чл. 140 ал.3 от ГПК във връзка с чл. 146 от ГПК изготви следния проект за доклад по делото, който обявява на страните:

Съдът намира за неоснователни възраженията за нередовност на исковата молба. Депозираната пред съда искова молба формално отговаря на изискванията на чл. 127 и чл. 128 от ГПК досежно нейните задължителни реквизити по закон, като не са налице основания за съда да остави исковата молба без движение по реда на чл. 129 от ГПК. Във връзка с твърдения на ищеца, ясно и точно са формулирани фактическите твърдения и обстоятелствата на които те се основават, изведени са правните съображения и е посочен коректно предявения иск и неговото правно основание. Ищецът е направил доказателствените си искания и е представил доказателствата с които разполага към

момента на предявяването на исковата молба. Внесена е дължимата във връзка с предявения осъдителен иск държавна такса.

Исковата претенция на ***, срещу В. В. Й., действаща чрез законния си представител- Е. И. М., е за заплащане на сума, в размер на 170 306,53 евро /сто и седемдесет хиляди триста и шест евро и петдесет и три евроцента/, представляваща дължими разходи за медицински услуги и лекарства, свързани с извършването на алогенна трансплантация на хемопоеични клетки от родители, за периода юни 2017- ноември 2017г., на В. Й. Т. /баща на ответника/, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба.

От ответната страна не се оспорва че В. Й. Т., в периода м.юни 2017г. до м.ноември 2017г., е бил настанен за лечение в ***, с идентификационен № *, със седалище и адрес на управление в ***, представлявано от адв. „Е. В. Р., като не се оспорва че на настанения за лечение е била извършена алогенна трансплантация на хемопоеични клетки от родителите му.

Във връзка с оспорването на основателността на предявения осъдителен иск, оспорва се от ответната страна признанието на В. Й. Т. за съществуването на задължението към ***, в размер на 170 306.53евро, въз основа на подписани от него документи на 05.10.2017г. и 23.10.2017г., въз основа на посочените в ИМ фактури. Писмените признания на задължението от наследодателят на ответницата от 05.10.2017г. и от 23.10.2017г. са оспорени от ответната страна относно тяхната автентичност, като се оспорва че подписа положен под писмените документи е на В. Й. Т., както и че ако се установи че същите са подписани от бащата на ответницата, то същият с оглед на здравословното си положение, не е могъл да разбира свойството и значението на своите действия, както и да ръководи постъпките си, поради което не е изявил правно валидната си воля за извършеното признаване на дълга.

Съдът въз основа на служебно извършената проверка за допустимостта на предявения осъдителен иск с правно основание чл. 79 от ЗЗД, за претендирана сума в размер на 170 306.53евро, за дължими разходи за лечение и медицински услуги, за извършена алогенна трансплантация на хемопоеични клетки от родителите на В. Й. Т., през време на престоя му в болнично заведение- ***, съдът намира за процесуално допустим.

Съгласно разпоредбата на чл. 154 ал.1 от ГПК, всяка от страните е длъжна да установи фактите на които основава своите твърдения, като следва да докаже твърденията си с помощта на представените писмени доказателства и поисканите гласни такива. Ищецът дължи доказване на заявените с ИМ правно релевантни факти- че В. Й. Т. е постъпил на лечение в ***, през процесния период- м.юни 2017г. до м.ноември 2017г. и че му е била извършена алогенна трансплантация на хемопоеични клетки от родителите му, за което са били издадени посочените в ИМ фактури. Ищецът дължи пълно и главно доказване не само на основанието, но и на размера на претендираното задължение.

Ищецът дължи доказване по делото, че ответницата В. В. Й., е единствената наследница по закон на починалия наследодател- В. Й. Т., както и че същата е приела наследството на своя

баща по опис, тъй като е непълнолетна.

Съгласно разпоредбата на чл. 60 ал. 2 от ЗН, наследник който е приел наследството по опис, отговаря само до размера на полученото наследство. Установеният с разпоредбата на чл. 60 ал. 2 от ЗН предел на отговорността се свежда до стойността на актива в приетото наследство. След като задълженията са пасив на наследството, който стойностно се измерва с отрицателни величини, стойността на актива в приетото наследство като положителен актив, се явява единственият реципрочен измерител на лимита, до който приелият по опис наследник ще отговаря за дълговете на наследодателя. Преценката относно обема на отговорността на наследника, приел наследството по опис, задължително следва да се извърши в производството по предявен срещу него осъдителен иск за неизпълнени задължения на наследодателя и има отношение към пасивната му материалноправна легитимация./Решение № 226/04.04.2018г. на ВКС по т.д. № 1906/2016г. на II т. о на ТК/. С цитираното решение на ВКС е прието, че доколкото разпоредбата на чл. 60 ал. 2 от ЗН има защитна функция, същата намира проявление в правоотграничаващото действие с оглед отговорността на наследника, като същата следва да бъде ограничена само размера на приетото наследствено имущество. При предявен осъдителен иск срещу наследниците за неизпълнено задължение от техния наследодател, въпроса за съществуването и размера на задължението на наследодателя, е включен в предмета на спора, но по него не се формира сила на пресъдено нещо, тъй като ограничаването на отговорността на наследниците по чл. 60 ал. 2 от ЗН не е без правно значение в исковото производство. Ето защо размера на отговорността на наследниците за задълженията на техния наследодател, тогава когато наследството е прието по опис, *следва да бъде съобразен от съда в исковото производство и да намери отражение в диспозитива на съдебното решение*. Макар приемането по опис да не притежава правопогасяващ ефект относно вземането на кредитора, същата има правоограничаващ ефект с оглед отговорността на наследника, приел наследството по опис. При изложените съображения, след като с исковата молба е предявен иск срещу единствения наследник по закон на В. Й. Т., а ответницата е непълнолетна и е приела наследството по опис, то следва в рамките на настоящото производство да се извърши оценка на стойността на приетото имущество по опис, тъй като отговорността на В. В. Й. се ограничаваша само до размера на тази стойност. Във връзка с направеното възражение от ответната страна, това доказване следва да бъде извършено от ответника по делото, който твърди че ако се установи основателност на предявения иск, ответницата В. В. Й. не следва да отговаря за цялата претендирана сума, а само до размера на полученото по опис наследство от своя наследодател- В. Й. Т..

По оспорването автентичността на писмените документи- признание на задължение от В. Й. Т. от 05.10.2017г. и признание на задължение от 23.10.2017г. съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание, след като бъдат представени оригиналите на така представените документи и след като ищците заявят дали ще се ползват от тези доказателства, а от ответната страна дали поддържат оспорването им.

По доказателствените искания на страните:

Съдът след като анализира представените от ищеца писмени доказателства с исковата молба по делото, счита че същите са относими към предмета на доказване. Същите са допустими с оглед на тяхната форма и заверката им, като са необходими досежно правно релевантните факти които следва да бъде установени в настоящия процес. Следва на основание чл. 146 ал. 4 от ГПК, и на основание чл. 140 ал.1 от ГПК и чл. 157 ал.1 от ГПК, същите да бъдат допуснати като доказателства с настоящото определение.

Във връзка с направените оспорвания от ответната страна, следва на осн. чл. 183 от ГПК да бъде задължен ищеца- ***, да представени по делото за насроченото открито съдебно заседание- оригиналите на Признание на задължение от 05.10.2017г. и Признание на задължение от 23.10.2017г., подписани от В. Й. Т., придружени със заверен превод; представените с ИМ фактури и Документите за разходите по лечението на В. Й. Т., придружени със заверен превод.

Следва да бъде указано на ищеца, че в случай на непредставяне на оригиналите на посочените документи, представените с ИМ преписи ще бъдат изключени от доказателствата по делото.

По искането за откриване на производство по реда на чл. 193 от ГПК за оспорване автентичността на Признание на задължение от 05.10.2017г. и Признание на задължение от 23.10.2017г., досежно подписа от В. Й. Т., *съдът ще се произнесе след представяне на оригиналите на същите в съдебно заседание.*

По искането на ответната страна за допускане на съдебно-графологична експертиза и съдебно- медицинска експертиза, съдът ще се произнесе след решаване на въпроса за откриването на производство по чл. 193 от ГПК.

По искането за допускане на гласни доказателства по делото, направено от ответната страна, съдът ще се произнесе *след като се уточни от ответната страна за какви обстоятелства се иска допускането на гласни доказателства.*

Следва на страните на основание чл. 146 ал.3 от ГПК, да бъде връчен препис от настоящото определение, като страните по делото да бъдат задължени *в едноседмичен срок от получаването на препис от определението и проекта за писмени доклад на съдията докладчик по делото, да вземат становище и да предприемат процесуалните действия за които са били задължени от съда, за които все още не е настъпила процесуална преклузия.*

Следва да напъти страните и към медиация или друг способ да доброволно уреждане на отношенията във връзка с предявения иск.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание по делото за 15.04.2024г. от 15.00 часа, за която дата страните и техните пълномощници да бъдат редовно призовани.

Водимо от горното и на основание чл. 140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВАВА на основание чл. 140 ал.3 от ГПК във връзка с чл. 146 от ГПК, *писмения си проект за доклад* на страните по настоящото дело.

ДОПУСКА ПИСМЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА ПО ДЕЛОТО представените от ищеца с исковата молба.

ЗАДЪЛЖАВА на осн. чл. 183 от ГПК ищеца- ***, да представи по делото за насроченото открито съдебно заседание- оригиналите на Признание на задължение от 05.10.2017г. и Признание на задължение от 23.10.2017г., подписани от В. Й. Т., придружени със заверен превод; представените с ИМ фактури и Документите за разходите по лечението на В. Й. Т., придружени със заверен превод.

УКАЗВА на ищеца, че в случай на непредставяне на оригиналите на посочените документи, представените с ИМ преписи ще бъдат изключени от доказателствата по делото.

По искането за откриване на производство по реда на чл. 193 от ГПК за оспорване автентичността на Признание на задължение от 05.10.2017г. и Признание на задължение от 23.10.2017г., досежно подписа от В. Й. Т., *съдът ще се произнесе след представяне на оригиналите на същите в съдебно заседание.*

По искането на ответната страна за допускане на съдебно-графологична експертиза и съдебно- медицинска експертиза, съдът ще се произнесе *след решаване на въпроса за откриването на производство по чл. 193 от ГПК.*

По искането за допускане на гласни доказателства по делото, направено от ответната страна, съдът ще се произнесе *след като се уточни от ответната страна за какви обстоятелства се иска допускането на гласни доказателства.*

ДА СЕ ИЗПРАТИ на страните по делото препис от настоящото определение на съда, ведно с писмения проектодоклад на съда, като бъде дадена възможност на страните в *едноседмичен срок от получаването на препис от определението и проекта за писмени доклад на съдията докладчик по делото, да вземат становище и да предприемат процесуалните действия за които са били задължени от съда, за които все още не е настъпила процесуална преклузия.*

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ да доброволно уреждане на отношенията във връзка с предявения иск.

НАСРОЧВА ОТКРИТО СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ по делото за 15.04.2024г. от 15.00 часа, за която дата страните и техните пълномощници да бъдат редовно призовани.

Определението на съда не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____